

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd postquam Auxentius Mediolane[n]sis Episcopus de hac vita
migrauerat, & seditio propter futuri praesulis electionem exardesceret,
Ambrosius prouinciae praefectus, cum illam militari manu ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

laborauit, persuasitq; quibusdam obscuris & abiectis Episcopis, vt in occulto ipsum crearent Episcopum. Idcirco creatus est, non in ecclesia, sed in loco operto Basilicæ, quæ Siconna dicitur, Qua re confecta, populus discordare cœpit. Mutua igitur non de fide, aut hæresi aliqua, sed solum vter istorum sedem episcopalem obtinere deberet seditio conflata est. Hinc tam graues erant multitudinis concursationes contentionesq; excitatæ, vt præ tumultu inde exorto, permulti interirent. Quam ob causam complures tam laici quàm clerici à Maximino, qui tum præfectus fuit, acerbis afficiebantur suppliciis: ad eumque modum & Vrsini conatus cohibitus est, & qui illi morem gerere in animum induxerant, penitus compressi.

Quod postquam Auxentius Mediolanensis Episcopus de hac vita migrauerat, & seditio propter futuri præsulis electionem exardesceret, Ambrosius prouinciæ præfectus, cum illam militari manu restinxisset, communi omnium suffragio, & ipsius Imperatoris Valentiniani consensu, ad præsidendum ecclesiæ ascitus est. CAP. XXV.

SV B idem tempus Altera res planè Memorabilis Mediolani fortè gesta fuit. Cum Auxentius illius vrbis Episcopus, qui ab Arianis fuerat designatus, è vita cesserat, ibi rursus magnopere de episcopo deligendo turbatum fuit: magnaq; apud illos excitata contentio, dum alij alium ad eum dignitatis gradum extollere laborarent. Vbi de hac re facta erat seditio, Ambrosius prouinciæ præfectus, dignitateque ornatus consulari, veritus admodum ne ex illo tumultu aliquid sceleris in ciuitate ederetur, hoc animo procurrit in ecclesiam, vt seditionem cõpesceret. Postq; populus eius aduentu conquieuerat, ipseque populum de multis rebus vtilibus hortatus, temerarios multitudinis impetus compresserat, de repente vno omnium consensu & clamore Ambrosius episcopatu dignus existimatus est, omniumque designatus suffragiis. Nam eo pacto solum spes erat & concordiam inter ipsos conciliatam fore,

Q 2 &

SOCRAT. HISTORIAE

& omnes eandem de fide sententiam amplexaturos. Nam episcopis, qui aderant, videbatur hæc cõfentiens populi vox diuinitus sanè emissa. Idcirco sine mora Ambrosium comprehendunt, lauacro baptismatis (erat enim Catechumenus) tingūt, ad episcopatus procurationem deligunt. Verū cum Ambrosius baptismum libenter reciperet ille quidem, episcopatus tamen dignitatem prorsus repudiaret, Valentinianum de re gesta faciunt certiozem. Qui populi admiratus consensum, opusq; Dei ratus, quod factum erat, significat episcopis, vt voluntati Dei inseruirent, qui iusserat, vt illum crearent episcopum. Nam Deum potius quàm homines ei ad hunc honoris gradum suffragatū fuisse. Ambrosio itaq; ad hunc modum episcopo designato, Mediolani, qui ante inter ipsos discordarant, tum ad pacem & concordiam fuere reducti.

De morte Valentiniani. CAP. XXVI.

Post hæc cum Sauromatæ in Romanorum fines incursionem facerent, Imperator cum ingentibus copijs & apparatu contra eos ire maturat. Barbari cum ista accepissent, seque tantas copias tantumque apparatus ferre non posse animaduertent, legatos miserunt, qui pacto fœdere pacem ab eo postularent. Simul atq; igitur legati aduentarunt, eiq; visi sunt abiecti admodum & sordidi, sciscitabatur, ecquid omnes Sauromatæ essent eiusmodi. Cūq; legati respondissent, Sauromatum facile optimos ad illum aduentasse, Valentinianus iracundia supra modum inflammatus est, ingentiq; clamore sublato dixit: male actum esse cum Imperio Romano, quod eius administratio ad ipsum deuenisset, quo regnante tam egenus, ac sordidum Barbarorum genus animo non erat contentum, se suis finibus cum salute continere, sed arma sumere, Romanorum fines populari, ad bellum animo confidenti proficisci maturabat. Atque tantopere suos nervos vociferando distendit, vt omnes venas aperiret, omnesq; arterias difrumperet. Vnde tanta sanguinis copia effusa est, vt in Castello, quod Bergition appellatur, extremum vitæ diem obiret: Gratiano iam tertium, & Ecætio consulibus: xv. Calend. Decembris. Vixit annos quinquaginta quatuor, regnavit tredecim. Mortuo igitur Valen-